

Nieuwsbrief november 2020 van Euregio Laboratory Services

Euregio Laboratory Services werd in 1994 opgericht en is nu onderdeel van de Limbachgroep SE te Heidelberg in Duitsland. Als vanouds bevindt ons kantoor voor Nederland zich in Maastricht en ons laboratorium staat in Mönchengladbach in Duitsland. Marion Corbey en Astrid van der Wel zijn de contactpersoon veterinair van ons team in Maastricht.

Personeelwisseling

Op 1 november 2020 heeft Euregio Laboratory Services afscheid genomen van Laura Gähler. Wij zijn haar veel dank verschuldigd en wensen Laura veel succes toe in haar nieuwe baan! Ons team is per 1 november jl. versterkt met Astrid van der Wel. Samen met Marion Corbey verzorgt Astrid nu ondermeer de klantcontacten veterinair.

Prijswijzigingen 2021

Helaas ontkomen wij niet aan een verhoging van een aantal prijzen van onze analyses. Op onze website (www.euregiolab.com) vindt u onder download prijslijst de per 1 januari 2021 vigerende analyseprijzen.

Sapovirus hond

Calicivirussen van het genus Sapovirus zijn onlangs ook bij de hond beschreven (Melegari et al. Virus Res. 2018). De prevalentie van dit virus in de ontlasting van jonge honden met digestieklachten bedraagt ongeveer 2%, maar eventuele causaliteit is niet duidelijk. Er blijkt bij de hond een positieve correlatie tussen seropositiviteit ten aanzien van het canine Sapovirus en de leeftijd met de hoogste prevalentie bij honden ouder dan 4 jaar.

Leverbotinfectie paard

De prepatente periode van een leverbotinfectie bij het paard bedraagt ongeveer 15 weken. Het paard is opmerkelijk resistent tegen een besmetting met metacercaria van *Fasciola hepatica* en de meeste infecties verlopen subklinisch. Ook leidt een infectie zelden tot de uitscheiding van leverboteieren in de mest. Euregio Laboratory Services introduceert een serologische test waarmee de aanwezigheid van antilichamen gericht tegen leverbot wordt aangetoond specifiek in bloed van het paard.

Voor U gelezen deze maand: Hoefbevangenheid paard

Stokes SM, Belknap JK, Engiles JB, Stefanovski D, Bertin FR, Medina-Torres CE, Horn R, van Eps AW. Continuous digital hypothermia prevents lamellar failure in the euglycaemic hyperinsulinaemic clamp model of equine laminitis. Equine Vet J. 2019 Sep;51(5):658-664.

In de paardengeneeskunde blijft hoefbevangenheid een belangrijke rol spelen. Er is een duidelijke relatie tussen hoefbevangenheid en hyperinsulinemie, maar de pathofysiologie daarvan is nog immer onduidelijk. Er zijn een aantal mogelijkheden om hoefbevangenheid bij het paard modelmatig op te wekken ondermeer door langdurige toepassing van de zogenoemde 'euglycemische hyperinsulinemische clamp techniek', waarmee een continue staat van hyperinsulinemie wordt verkregen. Bekend is natuurlijk daarnaast het oligofruuctose/sepsis model. Het pathofysiologische mechanisme van hoefbevangenheid kan natuurlijk per model verschillen. In een belangwekkende studie werd onderzocht of koeling van de ondervoet resulteerde in een afname van ontstekingsmediatoren in de hoeflamellen bij hoefbevangenheid opgewekt door insuline.

Bij acht draver ruïnen met een gemiddelde leeftijd van 6,3±1,7 jaar werd hoefbevangenheid opgewekt middels toepassing van de 'clamp' techniek gedurende 48 uur. Een half uur voor de start van de 'clamp' techniek werd middels loting één van de ondervoeten van een voorbeen gekoeld gedurende 48 uur met behulp van een rubberen hoefschon gevuld met smeltend ijswater. Het andere voorbeen bleef blootgesteld aan de omgevingstemperatuur. Direct na het einde van de 'clamp' techniek werden de dieren gedood en de weefsels van de ondervoeten nader onderzocht.

Vanaf 28 tot 34 uur na de start van de 'clamp' techniek ontwikkelden de dieren hoefbevangenheid (Obel graad 1), waarbij adequate pijnstilling werd toegepast. Het koelen van de ondervoet resulteerde in significante vermindering van de mRNA concentraties van de ontstekingsmediatoren IL-6, IL-1 β , IL-11 en COX-2 in de lamellen van de hoef in de gekoelde ondervoet (ten opzichte van de niet-gekoelde ondervoet).

Deze studie onderbouwt (wederom) het aloude nut van de empirische therapie van vroegtijdig koelen van de ondervoeten bij (dreigende) hoefbevangenheid als eerste hulp. Als gevolg van dit koelen blijkt er een vermindering op te treden in de concentraties van ontstekingsmediatoren in de hoeflamellen. Door de opzet van de onderhavige studie wordt echter niet duidelijk of dit een primair of secundair effect is ten gevolge van de inductie van hoefbevangenheid (in dit geval door insuline). Reeds eerder werd aangetoond dat vroegtijdig koelen van de ondervoeten bij (dreigende) hoefbevangenheid ook in het oligofructose/sepsis model van belang was.